

TEXTOS D'AURORA BERTRANA

- 1) El soldat d'infanteria de primera Paulus Mirtva era alt, magre i malgirbat, i el seu caràcter taciturn –només obria la boca per fer alguna reflexió amarga o pessimista- no semblava el més a propòsit per a interessar una persona com la frívola Eddy Bretzer, del cafè dansant de Kirch.

Entre dos silencis, Aurora Bertrana

- 2) A Hernam, que havia sofert tant de la guerra, la guerra encara ho hi havia arribat. Ara, per fi, li veurien la cara. Grups esgarriats de soldats passaven i repassaven pel terme, amb les sabates rebentades, l'uniforme esparracat; els uns tractaven d'orientar-se cap a la frontera, altres volien presentar-se a les guerrilles i constituir-se presoners. Acabar d'una vegada!

Entre dos silencis, Aurora Bertrana

- 3) Però la tramuntana purificava l'aire, que es feia clar i diàfan. Pel blau pàl·lid de la tarda passaven les primeres gralles i a gran altura les grues agitaven lentament les seves ales enormes. Els cirrus allargassats imitaven esquelets de balena o esfialgarsades ales d'àngel, pistes d'esquí celestes i esvaïdisses.

Entre dos silencis, Aurora Bertrana

- 4) Els primers dies d'estada a Papeete foren per a mi com una mena d'encanteri. El paisatge que podia contemplar des del balcó de la nostra habitació a l'hotel Tiaré semblava una pintura japonesa animada. L'hora millor per a fruit-ne era de bon matí quan les tonalitats del cel, de l'aigua i de Villa veïna, la verda Eimeo, es presentaven més suaus, més matisades.

Paradisos oceànics, Aurora Bertrana

- 5) Era el minut palpitant i definitiu per a l'home de la selva, sa, noble, fort i bell, enfrontant-se amb el blanc, armat, astut, diplomàtic i hipòcrita. Però el progrés (en forma de canons i maquinària) vencia, una vegada més, el salvatge indefens

Paradisos oceànics, Aurora Bertrana

- 6) A Europa –descartant les puntes que tenen veïnatge amb l'Àfrica– (...) el nostre tracte freqüent amb homes, des del començament de la vida, ens posen en condicions de conèixer on rauen els veritables esculls de les relacions socials entre els dos sexes, i aprenem aviat a deslliurar-nos-en. Al Marroc, aquest saber navegar en mars intersexuals no us serveix de res, per tal com allí la dona sola no trobarà zones navegables sinó en aigües purament sexuals.

El Marroc sensual i fanàtic, Aurora Bertrana